

HOF VAN EEDE

VECHTSTUK

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

De Nieuwe Toneelbibliotheek, Tekst #634
© 2021, Hof van Eede
Eerste druk 2021

isbn 978-94-6076-634-3
nur 307

Niets uit deze uitgave mag worden opgevoerd of verveelvoudigd zonder schriftelijke toestemming van de schrijver en De Nieuwe Toneelbibliotheek

No part of this book may be reproduced in any way without written permission from the writer and De Nieuwe Toneelbibliotheek

De Nieuwe Toneelbibliotheek bestaat uit

Mara Aronson
Connie Nijman
Ditte Pelgrom
Redacteur
Vera Hoogstad

Typografie en basis lay-out

Connie Nijman
Printwerk
Hollandridderkerk, Ridderkerk

info@denieuwetoneelbibliotheek.nl
Postadres De Nieuwe Toneelbibliotheek
Willem Beukelsstraat 42 1097 ct Amsterdam

Vechtstuk is online te bestellen op:
www.denieuwetoneelbibliotheek.nl

Personen

Zij
Hij

Zij playbackt het nummer 'Seasons (Waiting On You)' van Future Islands, zoals gebracht op de David Letterman Show. Hij probeert haar te doen ophouden met dansen. Na haar dans gaat Zij af met een buiging en komt niet meer op, Hij blijft alleen achter op podium.

gewoon duwen

hij Ik zei gewoon: duwen.
Duwen,
maar ze duwde niet.
Ge duwde niet.
zij Duwen ja, duwen,
maar hij zei mij niet waar ik moest duwen.
hij Ik toonde het u,
maar ze keek niet.
zij Ik heb u gevraagd: waar?
Heb ik het u gevraagd of niet?
hij 'Daar' zei ik,
ik heb er naar gewezen.
zij Het is niet omdat ge naar iets wijst, dat het er is.
Ik kan zo ook naar van alles beginnen wijzen.
Hij wist het zelf niet.
Ik kon toch niet tegen alles in het wilde weg beginnen duwen?
hij Echt oppassen nu hoor,
ik toonde u de kast
en gij wou de kast niet zien.
zij Maar er was geen kast.
Ik daag iedereen hier uit om een kast te zien.
Er is er geen.
Ik ben al weken mijn best aan het doen om een kast te zien,
ik ben al weken tegen van alles aan het duwen,

maar er gaat hier niets open.
hij Ge zag ze niet omdat ze rust uitstraalt
die kast geeft rust.
zij En ik niet.
hij *terwijl Zij kleren op podium gooit en zich begint om te kleden* Ik vind
rust belangrijk,
dat zeg ik haar altijd,
ik wil thuiskomen,
en het moet daar rustig zijn,
en het zou haar ook deugd doen.
Op straat is het druk, zeg ik,
thuis liever niet,
thuis wil ik mijn voordeur open doen,
en ja, dan moet het rustig zijn,
rommel maakt mij onrustig,
als ge de rommel ziet, dan maakt mij dat onrustig,
dus moet ge opruimen,
daarvoor hebt ge kasten,
een kast geeft rust.
zij Ik zeg hem heel de tijd:
ik heb niets tegen kasten.
Maar hij wil kasten die niet op kasten lijken.
Als ge op den duur van niets meer zeker zijt of het wel een kast is,
omdat op den duur alles een kast kan zijn,
dát creëert onrust.
Ge kunt niet alles wegsteken,
ge kunt niet ook de kast wegsteken,
ge kunt niet ook de kast in een kast steken,...
hij Vergeet niet,...
zij ...ge kunt niet alles verstoppen.
hij ...zonder mij zaten we nu nog altijd zonder keuken.
zij Oh dat is niet waar!
We hadden een keuken.
Het zag er tenminste uit als een keuken.
Een keuken moet rommelig zijn,
een keuken die niet rommelig is,

is geen keuken.
In een keuken kookt ge.
En als ge kookt maakt ge dingen vuil.
Hij wil geen keuken,
hij wil een toonzaal,
met lege kasten,
– een lege kast, dat wilt gij,
met deuren waar niets achter zit.
Een keuken om naar te kijken,
niet om in te koken.
Weten jullie waarom ik geen zin heb om te vrijen?
hij En nu gaat ge de mensen met rust laten!
zij Omdat hij dingen zegt als:
hij Ge laat de mensen met rust!
zij 'Ik zou mij geen leven meer kunnen voorstellen zonder open keuken.'
hij Wanneer heb ik dat gezegd?
zij En ik wil handvaten,
stevige handvaten,
gewoon alles open en bloot.
Een kast zonder handvat,
is een kast zonder houvast.
Gij wilt een open keuken,
maar voor de rest moet alles dicht en onzichtbaar zijn,
alles open én uit het zicht.
hij Nu hebt ge plots wél een mening.
zij Zie ons hier staan,
gestrand op een keukeneiland.
hij Het is technisch gezien een keukenschiereiland.
zij Hoe kan ik hem ooit nog aantrekkelijk vinden,
als hij openlijk,
bij vrienden,
verklaart dat hij zonder open keuken niet meer zou kunnen leven.
hij Ja ik heb haar dat gezegd.
Maar als ze alles letterlijk gaat nemen.
Soms, soms zeg ik gewoon dingen.
Soms zeg ik gewoon dingen

die ik vind,
omdat ik ze vind,
daarom zeg ik ze,
voilà,
gewoon.
Soms zeg ik eens dingen
die niet noodzakelijkerwijs effect moeten hebben op haar libido,
soms zeg ik gewoon dingen,
zonder dat ik er rekening mee hou hoe dat daarna
altijd
altijd opnieuw
in mijn gezicht zou kunnen ontploffen.
Ik vind zo'n open keuken praktisch.
zij Maar het is geen open keuken
het is een gesloten keuken.
Ik heb hem dat al allemaal gezegd.
Hoe krijgt ge die open, die open keuken van u,
met al die deuren die ge niet moogt zien?
Maar hij wil het niet horen.
En wat hij niet wil horen,
dat dekt hij toe,
hup, in de kast.
Deur toe,
kast weg,
deur weg,
niks,
alles weg.
Een splinternieuwe open keuken die ge niet kunt zien,
in een huis dat voor de rest uit elkaar aan het vallen is.
hij Ge kunt niet alles tegelijk doen.
Ik doe tenminste iets,
terwijl gij er naar staat te kijken.
zij Naar wat staat te kijken?
hij Terwijl gij de scheuren in de muren aanwijst,
en de mankementen,
en er vooral voor zorgt dat uw schoenen niet vuil worden,

en ik ben de idioot die dat dan allemaal oplost,
ik zorg voor haar, en dat neemt zij mij kwalijk.
zij Wat zegt hij?
Hij zorgt voor mij?
Gij noemt dat zorgen?
Die nieuwe keuken
– die ik niet eens wou –,
is dat zorgen voor mij?
Gij zorgt niet,
gij richt dingen in.
Heel de tijd zijt gij alles hier aan het inrichten,
niet voor mij maar voor u.
Dat is hier geen huis,
dat is hier een inrichting,
uw inrichting,
en ik zit er in,
ingericht,
afgericht,
alles zozegd rond mij,
maar eigenlijk zit ik in de weg.
hij *neemt haar apart* Ik heb mij voorgenomen om het niet meer over uw
episode te hebben,
dus begin er niet over.
zij Noem het geen episode,
noem het wat het was.
hij Ik noem het een episode.
zij Zeg het gewoon,
gooi het eruit.
Kastje open,
en hup, eruit.
Of moet ik eens duwen?
hij En nu moeten jullie weten dat ik hier degene ben
die ervoor zorgt dat ons huis niet instort,
dat zij niet instort.
zij Hoor hem bezig,
dit is zo gênant.

En durf het geen liefde noemen.
hij Dit is echt oneerlijk,
dat is zo verschrikkelijk oneerlijk.
Nog eens: dit is niet mijn schuld.
zij Zet het op een T-shirt.
hij Ik ben niet de man die u klein houdt.
zij 'Dit is niet mijn schuld.'
hij Dit is de fucking 21e eeuw!
zij 'Niets was ooit mijn schuld.'
hij Het komt haar godverdomme goed uit.
zij Ja?
hij Ja!
zij Ja, komt het mij goed uit?
hij Ja, het komt u goed uit.
Het komt haar goed uit.
Geef toe dat het u goed uitkomt,
die rolverdeling.
Dat gij van mij de man maakt...
zij Nu moeten jullie goed gaan luisteren.
hij Zolang zij van mij de man maakt die haar klein houdt,...
zij Ge maakt u belachelijk.
hij ...moet zij natuurlijk niets doen.
zij Niets doen, zegt hij.
Niets doen.
hij Dat zij dat tegen mij gebruikt,
dat ze net dat tegen mij gebruikt,
terwijl ik hier godverdomme sta,
ik sta hier wel.
– En stop met dansen!
Ge maakt de mensen zenuwachtig.
zij Hij durft gewoon niet,
hij durft gewoon niet bij mij weggaan.
Mocht gij maar half de man zijn die gij zegt te zijn,
dan zoudt ge het lef hebben om hier weg te gaan.
hij Als ge wilt doe ik nu de deur open.
zij Welke deur?

hij Stop met zo'n dingen te zeggen!
zij Serieus. Welke deur?
Ik zie hier geen deur.
Gij geraakt hier niet weg.
hij *grijpt haar arm vast* Stop met mij zo te provoceren.
zij Of wat?
Of wat?
Gaat ge mij slaan?
Hij wil mij slaan.
hij Ik heb nog nooit een vrouw geslagen!
zij Zelfs daar hebt gij het lef niet voor.
hij Zij geniet hiervan,
zij geniet hier gewoon van.
zij Ja, ik geniet hiervan,
ik vind het zelfs opwindend,
dat hier eindelijk eens iets gebeurt.
hij Fuck you.
zij Fuck you.
hij Fuck you.
zij Fuck you.
Kom, doe uw jas aan.
Ik wil naar dat feest!
hij Het is een slecht idee,
het is een slecht slecht idee.
zij Dansen is nooit een slecht idee.
hij Gij maakt uzelf en iedereen rondom u belachelijk en ongemakkelijk.
zij Hij voelt zich in zijn blootje gezet.
hij Nee.
zij Zoudt ge graag hebben dat ik u in uw blootje zet?
hij Stel u niet zo aan.
Dit is zo gênant.
zij Zullen we allebei in ons blootje gaan staan?
hij *tegen publiek* Wij zijn normaal niet zo.
zij Wij zijn even normaal als de anderen hoor.
Ik heb geen zin meer om op mijn woorden te letten.
Vanaf nu zeg ik gewoon wat ik denk.

hij Als ge denkt.
zij Wat ik voel,
ik zeg gewoon wat ik voel.
Altijd dat oppassen.
Altijd dat aanpassen.
Fuck it.
Ik heb het gehad.
hij Wat zegt gij nu allemaal?
zij Ik zeg wat iedereen zegt.
Iedereen praat zo.
Tegenwoordig praat iedereen zo.
Heeft er hier iemand laatst nog een gesprek gehad?
Ik ook niet.
Iedereen roept tegenwoordig.
En ik nu ook, ik roep het zoals ik het voel.
En het doet verdomme deugd.

parachutespringen

hij De laatste keer dat we naar een feest gingen,
heb ik haar wenend naar huis moeten voeren
en is ze een week niet buiten gekomen.

zij Dat was een half jaar geleden.

Hij wil gewoon zélf niet naar dat feest.

Dat is het.

hij Niet zo,

niet als we ruzie hebben.

Welk koppel gaat er nu naar een feest als ze ruzie hebben.

zij Hij is geïntimideerd door Joost.

hij Wat zegt ze?

Dat ik geïntimideerd ben door Joost?!

zij Ja, omdat hij wél lef heeft.

hij Joost?

zij Joost intimideert hem, omdat Joost wel lef heeft.

hij Joost lef?

zij En daarom wil hij niet naar dat feest.

hij Waarom gaat dat hier plotseling over Joost?

zij Het gaat niet over Joost, het gaat over u.

hij En niet over u?

zij Omdat gij het lef niet hebt,
het lef om te leven.

hij En zij wel.

zij Echt te leven, met alles erop en eraan
en alles open en bloot.

hij Zij heeft wel lef, want zij wil naar een feest.
Serieus.

zij Dat kan niet dat gij dat niet voelt.

Dit is niet genoeg.

hij Dus een half jaar geleden was het allemaal te veel,
en nu is het niet genoeg?

zij Dit, hoe het nu gaat,

wij twee.

Joost en Lien die...
hij Overwinteren in Thailand is niét 'lef hebben'.
Overwinteren in Thailand is...
ik weet niet wat het is,
maar het is geen lef.
En ik ben niet geïntimideerd door Joost.
Het is... het is...
zij Ziet ge, hij is duidelijk niet op zijn gemak.
hij Decadent!
dat is het!
Decadente mensen zijn het.
Surfen in Thailand in de winter.
zij Lien en Joost zijn wel gelukkig.
hij Gelukkig?
Gij noemt dat gelukkig?
zij Maarten was saai.
hij Ze zijn hysterisch gelukkig,
ik word daar ongemakkelijk van.
zij Dat is iets wat hij dus niet begrijpt.
Dat mensen die lachen niet altijd hysterisch zijn,
soms zijn ze gewoon blij.
Maarten vond hij leuker omdat Maarten naar hem luisterde.
Joost maakt hem onzeker.
Hij begint altijd te zweten als hij met Joost praat.
hij Ja, ik word zenuwachtig van Joost!
Joost werkt mij op de zenuwen,
die mens werkt iedereen op de zenuwen.
Met zijn geleuter over de Vietnamese keuken,
over diepzeeduiken en onderwaterskieën,
dat is dan niét saai?
Ik bedoel, muurklimmen,
Ik heb godverdomme geen zin om te gaan muurklimmen!
zij Ik heb nu toch niet gezegd dat wij ook moeten gaan muurklimmen?
hij Zo'n beetje aan een touw hangen bungelen in een turnzaal.
zij Ze zijn daarvoor speciaal naar de Ardennen gereden,
dat was in de bossen, in openlucht, aan een echte rotswand.

En het doet er niet toe.
hij Of ge dat nu in een turnzaal doet of in Marche-les-Dames, het blijft saai.
zij Gij zijt saai,
wij zijn zo saai geworden.
Waarmee ik niet zeg dat wij ook moeten gaan parachutespringen, maar gewoon iets...
hij Parachutespringen?
Doen ze dat ook?
zij Ja, vanuit een sportvliegtuig.
hij Parachutespringen vanuit een sportvliegtuig?
En Lien vindt dat leuk?
Nog drie maanden geef ik ze.
Parachutespringen vanuit een sportvliegtuig.
Echt, ik geef dat koppel nog drie maanden.
Drie maanden vallen,
zonder parachute,
en dan, bam, gedaan.
Te pletter gestort.
Te pletter gesport.
zij En wat als ik misschien ooit ook eens zou willen parachutespringen?
hij Gij?
zij Ja, ik ja!
hij *lacht hard, het licht flikkert* Parachute-springen?!
Dat is nog het ergste van al.
Dat ze u het gevoel geven dat gij dat ook moet willen.
Dat ge anders iets mist als ge nog nooit uit een sportvliegtuig zijt gesprongen.

het haar van joost

zij Het licht flikkerde ineens.

hij Wat?

zij Toen gij lachte flikkerde het licht en viel het heel even uit.

hij Dus er mag niet meer gelachen worden.

zij Niet alles persoonlijk nemen.

Ik had het daarnet ook al zien flikkeren

maar toen viel het niet uit.

hij Hoezo gij hadt dat daarnet al gezien?

Wanneer?

zij Een kwartiertje geleden,

toen flikkerde het ook.

Maar nu lijkt het weer in orde.

Moet daarnaar gekeken worden of doen wij verder?

hij Tiens, raar.

Misschien een slecht contact?

zij Ja een slecht contact,

of een kortsluiting.

hij Een kink in de kabel.

telefoon gaat

zij Ah 't is Lien!

hij Nu geen Lien alstublieft.

zij Lien belt mij.

Ik ga opnemen.

hij We gaan niet naar Lien.

zij Hallo Lien?

Hey!

Ja wij komen eraan hoor!

Nee nee, we staan klaar om te vertrekken,

we zijn er zo.

Cosmo wat?

Ah nee ken ik niet.

Slutty wie?

Ah om te drinken!

Nee ken ik niet...
Ja, zet er al maar eentje klaar.
Of twee.
Lekker!
Ja leuk.
Oké, tot zo!
Daag, dag, dag.
hij Ongelooflijk.
zij Joost is cocktails aan het maken.
hij Ongelooflijk.
Zelfs als ze belt met haar beste vriendin,
voert zij een toneeltje op.
zij Ik ben vriendelijk.
hij Daarom wil ik niet naar dat feest van Joost en Lien.
Het is fake.
Dat is het.
Alles eraan is fake.
Iedereen op dat feest is fake.
Het haar van Joost...,
ik weet niet wat hij daarin doet...
zij Wat is er met het haar van Joost?
hij Het is fake.
Allez, wat smeert hij daarin,
het ligt altijd zo naar achter.
zij Er is niks mis met het haar van Joost.
hij Nee, maar wat is het dat hij erin doet.
zij Ik weet niet, gel?
hij Neen, natter,
in elk geval, het ziet er niet uit.
zij Hij heeft gewoon veel volume in zijn haar, dat is alles.
hij Zijn haar is fake.
zij Dat is niet fake, dat is nonchalant.
hij Ik durf te wedden dat die Joost elke ochtend een half uur voor de
spiegel staat
om het zo nonchalant te laten lijken.
zij Voor iemand die niet geïntimideerd is door Joost

heeft hij toch veel aandacht voor zijn haar.
hij Het is fake.
Gij weet ook dat het fake is,
het is allemaal fake,
en dat is het laatste wat zij nu nodig heeft.
Straks zien we haar weer op dat feest in een hysterische kramp,
te doen alsof het allemaal oké is,
en het is niet oké,
zien we ze cocktails drinken waar we nog nooit van gehoord hebben
en wie mag dan morgen het puin ruimen?
Zeker niet Joost.
zij Nu zien jullie het ook,
nu heeft iedereen het gezien,
hoe hij mij klein houdt.
hij Ik probeer haar te beschermen.
zij Hij doet dat niet voor mij,
hij doet dat voor zichzelf.
hij Nee, mis.
Lien en Joost doen dit voor zichzelf.
Zij willen niet dat wij komen feesten,
zij willen dat wij komen kijken hoe zij feesten.
om zichzelf ervan te overtuigen dat zij gelukkig zijn.
zij Zo cynisch!
Gij verdraagt andermans geluk niet
omdat ge er zelf niet toe in staat zijt.
hij Bullshit.
Dat uitgerekend gij dat durft zeggen!
Zijt gij nu echt vergeten wat ik voor u gedaan heb?
zij Nee.
En ik zal u daar altijd dankbaar voor blijven,
maar nu wil ik vooruit.
Kunnen we nu alstublieft vertrekken?
Gaat gij die broek aanhouden?
hij Ik doe alles voor haar en ik kan niets goed doen,
alsof ik de schuld ben van...
van...

zij Van?
hij Van uw moeilijke episode.
zij Van mijn depressie,
hij durft het woord zelfs niet uitspreken.
Stop met zo fucking voorzichtig te zijn.
hij Horen jullie hoe zij praat tegen mij?
zij Ik zeg het zoals het is.
Die zachtheid van u is niet te harden.
hij Ik probeer gewoon...
zij Stop met naar mij te kijken alsof ik elk moment uit elkaar kan vallen.
Stop met medelijden te hebben met mij!

ikea

hij Sorry.
Ik weet niet wat ik mag zeggen,
ik weet het niet meer.
Zij duwt mij weg,
en dat breekt mijn hart.
Zo voelt dat.
Ik mag dat zeggen hé?
Ik herken haar niet meer.
In Ikea ook.
zij Ik dacht dat dat klaar was.
hij Nee dat is niet klaar,
ik ging er net aan beginnen.
Zij heeft mij weken zien prutsen
op een website van Ikea.
zij Prutsen.
hij – Oppassen hoor –
Op een website van Ikea
die niet werkt.
Weken heb ik mij zitten verdiepen
in dingen die mij fundamenteel niet interesseren,
zit ik tijd te verliezen die ik niet heb,
voor ons,
voor haar,
ik print dat allemaal uit.
zij Ja.
hij Ik bereid dat allemaal goed voor.
zij Ja.
hij Ik steek alles mooi in een map.
zij Ja.
hij Wat ja?
zij Neen, gewoon ja.
Ge steekt alles in een map.
En dan?

hij Wij gaan naar Ikea,
wij schuiven aan bij die keukenstand.
zij Ja, ik was erbij,
en ge toonde uw mapje.
hij Sorry, maakt gij nu een probleem van mijn map?
zij Nee.
Ge hebt u wekenlang goed voorbereid.
hij Gij schaamde u,
dat is het.
Zij schaamde zich
dat ik daar stond met mijn map.
zij Maar neen,
ik was daar totaal niet mee bezig.
hij Nee, exact, ze was daar totaal niet mee bezig.
zij Maar hij moet dat toch niet persoonlijk nemen?
Ik kan er niet aan doen dat hij staat te twifelen in de keukenstand van
Ikea.
hij Het maakt mij ook niet uit.
zij Het maakt u niet uit?
Het maakt hem niet uit...
Wékenlang voorbereid,
maar het maakt hem niets uit.
hij Ja, want het moet wel beslist worden.
Dat is nu toch niet raar dat ge dat als koppel doet?
zij Ja, als koppel vraagt ge u samen af of ge überhaupt wel naar Ikea
moet.
hij En wat mij nog het meest heeft gekwetst
is dat ze daar toen openlijk de vraag heeft gesteld
of wij wel een keuken nodig hebben.
zij Ik mag mij die vraag toch stellen?
Ik bedoel, ik heb daar geen stem in?
Want ik heb geen map en hij wel?
Moogt ge enkel vragen stellen als ge een map hebt?
hij Nu doet ze het weer.
Jullie horen dat toch ook,
hoe vernederend dat is.

Ze heeft niet één keer naar die website gekeken,
ze heeft niet één keer in mijn map gekeken.
En dan vraagt zij
publiekelijk,
aan de keukenstand van Ikea,
of wij wel een keuken nodig hebben.
zij Ja, omdat wij eigenlijk al een keuken hadden.
hij Dat was geen keuken,
dat kon ge geen keuken meer noemen.
zij Dat was een keuken die op een keuken leek,
omdat ze tenminste te zien was.
Ik bedoel, kastdeuren met handvaten
die ge kon open doen.
Geen permanente zoektocht naar dingen die er misschien zijn
of niet zijn.
hij En ik droom van een schuif die u tegemoet komt,
waar ge niet heel de tijd aan moet trekken,
maar die u tegemoet komt.
Dat er toch iets in dit huis moeiteloos gaat,
dat er toch iets is dat u tegemoetkomt.
Trouwens, gij kookt niet, ik kook hier.
zij Wij koken allebei niet, wij warmen dingen op!
licht flikkert weer en het flikkeren wordt heviger
hij Dat is niet gewoon opwarmen,
dat is niet gewoon opwarmen!
Dat zijn eenpansgerechten,
voor ons twee!

*er weerklinkt een knal, het licht valt enkele seconden helemaal uit,
noodlicht springt aan*

het licht is uit
dus het water lekt

zij Oei, dat is niet goed.

Nu is het echt uit.
Wat is er aan de hand?
hij Ik was nu toch niet aan het lachen.
zij Niet alles persoonlijk nemen.
Nee serieus, is er iemand die we kunnen...
wat moeten wij nu doen?
moet er niet iemand komen?
hij Alles gaat hier kapot.
zij Ik hoop nu echt dat we niet te laat zijn.
hij Voor dat feest?
We gaan niet naar dat feest.
zij We hadden dat probleem vroeger moeten aanpakken.
Het flakkert al even.
En nu is het echt uit.
Doen wij verder of stoppen wij?
Zou het iets met de kraan te maken kunnen hebben?
hij De kraan?
zij Ja, zou het kunnen dat sinds de kraan lekt, het licht flakkert.
hij Kraan? Welke kraan?
zij De kraan.
De kraan in de keuken.
hij En gij zegt mij dat niet?
zij Onder de lavabo,
de hoofdkraan.
hij *gaat ondertussen achteraan af* De hoofdkraan?
Onder de lavabo?
En gij zegt mij dat niet.
Dus het licht valt uit als ge de hoofdkraan open zet?
Maar de hoofdkraan staat toch altijd open.
zij Ja, maar ze lekt als ge de kraan van de lavabo open zet.
hij Dus wat lekt er nu?
zij De hoofdkraan.
Onder de lavabo.
Als ge de kraan van de lavabo openzet
lekt de hoofdkraan
onder de lavabo

en dan flikkert het licht.
Dat is nu toch niet ingewikkeld.

vanuit de coulissen spuit er met een hevige knal water de scène op

hij *komt terug op* En gij zegt mij dat niet?
Ge moet mij zoiets zeggen.
Dus we zitten met een lek.
Een waterlek.
zij Of een elektriciteitslek.
In elk geval moet er een lek zijn,
iets lekt,
dat kan niet anders.
hij Het licht is uit dus het water lekt?
zij Ik weet het.
Ik ga Lien bellen.
hij Lien?
We gaan niet naar dat feest!
zij Ik mag toch laten weten dat we later komen.
hij Bel liever naar de bevoegde diensten.
zij De bevoegde diensten?
hij De bevoegde diensten voor het water.
zij *tegen telefoon* Lien?
Hey!
Ja sorry, we zullen iets later zijn.
We zitten met een lek.
Het is donker.
We moeten eerst even bellen.
hij Wacht, ik zal de bevoegde diensten voor het water bellen.
Bel jij naar de bevoegde diensten van het licht.
zij *tegen telefoon* Ik leg het nog wel uit.
Nee nee, Joost moet niet komen!
hij Nee! Joost moet niet komen.
zij *tegen telefoon* Ik moet u laten.
Oké, tot straks,
daag.

hij Als we het elk op ons domein opgelost krijgen,
is het ook in het algemeen opgelost.
zij Dus ik bel naar het water?
hij Nee nee, ik bel naar het water.
Ik ben al aan het bellen naar het water.
Gij belt naar het licht.

ze bellen

zij En?
hij Ja, ik ben aan het bellen.
Ah.
Druk 2 voor Nederlands.
zij Bij mij ook druk 2.
hij En?
zij Al onze lijnen zijn bezet.
hij Bij mij ook.
zij Er zijn nog drie wachtenden voor mij.
hij Bij mij ook.
Wij zitten toch niet op dezelfde lijn?
zij Nee wij zitten niet op dezelfde lijn.
hij We zijn toch niet op elkaar aan 't wachten.
zij Ik doe het water,
het licht het licht, bedoel ik
en gij het water.
hij Ja.
zij Wachten zeker?
hij Ja wachten.
We zullen de telefoons op luidspreker zetten,
dan kunnen we verder praten.

*telefoons op luidspreker, er klinken twee verschillende wachtmuziekjes
door elkaar, met afwisselend een dienstmededeling*

** Bedankt voor uw geduld, wij helpen u zo dadelijk verder **

** Om onze dienstverlening te verbeteren, kan dit gesprek worden

opgenomen **

hij Wordt dit nu opgenomen?
zij Waarom moeten ze dit opnemen?
Of moeten wij nu opnemen?

waar moeten we beginnen?

hij Sorry, dit gaat echt nergens naartoe.
zij Ge moet geduld hebben.
hij Nee ons gesprek.
Dat gaat toch nergens naartoe?
zij Laat ons eerst dit oplossen.
hij Hoe zijn wij hier in godsnaam terecht gekomen?
zij Ik krijg een tweede oproep binnen.
Lien probeert mij weer te bellen.
hij Niet opnemen.
Ge gaat uw beurt kwijt zijn.
zij Hoe lang gaan we wachten?
Ik wil wel bereikbaar blijven.
hij Tot het aan ons is.
We zullen niet de enigen zijn met een probleem.

stilte

hij Praten we te veel.
zij Misschien moeten we eens naar buiten.
hij Of juist niet genoeg?
Of niet goed genoeg?
zij Het zou toch kunnen dat we te veel binnen zitten.
hij En dat we daardoor geen ruzie kunnen maken.
Omdat wij niet gewoon zijn om woorden te hebben
en dat we daarom altijd buiten zinnen raken.
zij Omdat wij altijd binnen zitten.
Natuurlijk hebt ge woorden als de muren op u afkomen.
hij Hoe doen andere mensen dat?
zij Die komen eens buiten.
Die doen iets samen.
En dan komt ge weer thuis.
Dan hebt ge iets om over te praten.
hij Hoe geraakt ge hier in godsnaam uit?
zij En dan zijt ge minder boos.

hij Boos?
zij Wij zijn de hele tijd boos, nu.
Iedereen.
Mensen die te lang binnen zitten zijn de hele tijd boos.
hij Maar ik b en ook boos.
zij Ik ook.
Ik ben ook boos.
Ik ben ongelooflijk boos.
hij Op mij?
zij Ja?
Dat lijkt zo.
Zijt gij nu ook boos?
hij Minder.
Minder dan daarnet.
zij Ik ook.
Misschien moet ge nog eens een liedje zingen.
hij Een liedje?
zij Dat deed gij toch vroeger.
Hij kan dat goed.
hij Liedjes zingen?
zij Ik hoorde hem altijd neuri en of fluiten,
ik hoorde hem altijd fluitend onze straat infietsen.
En dan wist ik: hij is daar.
hij Fluiten ja.
Maar dat doe ik nog altijd hoor.
zij Ah. Ik hoor het niet meer.
hij Dat ligt dan toch aan u.
zij Ja, of aan de wereld.
Soms denk ik dat wij iets onmogelijks proberen.
Hoe hard wij ook ons best doen,
dat uiteindelijk alles gewoon verwaait.
Hij moet ik dat nu zeggen.
Alsof wij fluisteren tegen elkaar in een storm.
Ik kan het niet goed uitleggen.
hij Nee ge legt het niet goed uit,
maar ik snap het.

zij Op de duur zou je denken dat we niet naar elkaar luisteren
terwijl we elkaar gewoon niet kunnen horen
– door die storm.
We worden overstemd bedoel ik.
hij We staan gewoon ook onder enorm veel druk.
zij Ja, toch?
De druk is enorm.
hij Vanwaar komt die druk ineens?
zij Ik weet gewoon niet hoe het dan komt dat anderen het wel doen.
Hoe Lien en Joost het blijkbaar wel kunnen.
hij Lien en Joost kunnen dat ook niet.
zij Het goed hebben in een storm.
hij Misschien moeten we niet alles in die storm gaan zoeken.
zij Misschien zit die storm toch ook in ons.
hij En als we nu op onze stappen terugkeren?
zij Ik weet het niet.
Hoe begint ge daaraan?
hij Misschien is dat geen slecht idee om terug te gaan,
terug voor de storm.
zij De storm van buiten of de storm van binnen?
hij Misschien binnen beginnen.
zij Ik denk dat het begon toen gij zei dat wij geen ruzie kunnen maken.
hij Ik heb dat nooit zo gezegd.
zij Daar is het begonnen.
Met iets wat gij nooit hebt gezegd.
Met iets dat nooit is gezegd.
hij Ik denk dat we veel verder moeten terugkeren.
Ik bedoel: het begin begin.
zij Het begin begin?
hij Naar het begin van onze woorden,
naar wat er voor de woorden was.
zij Gij wilt dat echt nu doen?
hij Ja, hoe gaan we hier anders uitraken.
zij Dan moeten we er misschien eerst even bij zeggen
dat als wij een ruzie reconstrueren
wij meestal gewoon terug ruzie beginnen te maken.

hij We moeten toch wachten, we staan in wacht.
zij Oké, waar is het volgens u begonnen?
hij Ik kwam hier aan,
na een zware dag...
zij Nee, stop al maar.
Daarom moeten we dit vooral niét doen.
hij Wat doe ik verkeerd?
zij Gij zegt net zelf dat we verder terug moeten,
naar het begin begin
en dan negeert gij vervolgens alles wat eraan voorafging.
hij Ik had het toch over de geschiedenis?
zij Maar nu ging het over de voorgeschiedenis.
Het is niet dat wij elkaar nog maar pas kennen.
Beginnen over uw dag, en hoe zwaar die was,
en ik die daar dan iets op zeg,
en gij die u misbegrepen voelt,
is niet met het begin beginnen.
Ik weet op voorhand wat hij gaat zeggen,
en wat ik daar dan ga op terugzeggen.
Het is altijd hetzelfde.
Ik kan deze ruzie, als het moet, in mijn eentje maken.
hij *gaat af* Goed, doe het dan alleen.
zij Het is altijd hetzelfde.
Ik heb het gevoel
dat ik al tien jaar in de gang sta met mijn jas aan,
en dat we al tien jaar proberen te vertrekken,
maar wij vertrekken nooit.
Wij gaan nergens naartoe,
wij gaan niet vooruit,
wij wachten,
wij staan al tien jaar in wacht.

water & licht/ de bevoegde diensten

Haar wachtmuziek stopt

zij Hallo?

Ja goeiedag mevrouw,
ik bel in verband met een vermoedelijk lek.

zij *komt op* Het licht!

Gij deed het licht.

zij *tegen telefoon* Sinds de kraan lekt, valt het licht uit,
denken we.

Nee, eerst flikkerde het.

Een flikkerlicht ja.

zij Zeg dat we niets zien.

zij *tegen Hij* Wat?

zij Zeg dat het donker is.

zij *tegen telefoon* Er was geen knal nee.

Nee, niet plots.

Eerder storing of zoiets.

zij Zeg dat...

Zijn wachtmuziek stopt nu ook

zij Ja, mevrouw,

ik bel u omdat we met een lek zitten.

zij *tegen Hij* Het licht is uitgevallen.

zij Ik bel omdat ons licht is uitgevallen.

Neen, ik begrijp dat ik bij de bevoegde diensten voor het water niet kan
verwachten dat ze het licht doen branden, maar...

zij *tegen telefoon* Euhm, bzzzzz.

En dan flikkeren.

zij Mevrouw, ik weet dat ik bel met het water,
maar ze lijken verbonden te zijn.

zij *tegen telefoon* Neen, nu niets meer.

zij *tegen telefoon* Wat?

zij *tegen telefoon* Ja dat zei ik hem ook.
hij *tegen Zij* Wat?
zij *tegen Hij* Dat het water en het licht verbonden zijn.
hij *tegen Zij* Dat zeg ik haar ook!
zij *tegen telefoon* Een kortsluiting?
hij *tegen Zij* Een kortsluiting?
zij *tegen telefoon* Dat weet ik niet?
hij *tegen telefoon* Neen, sorry, dat was niet tegen u.
zij *tegen telefoon* Is er dan een kortsluiting?
hij *tegen telefoon* Of kan het een lek zijn?
zij *tegen Hij* Ze gaat het checken.
hij *tegen Zij* Hoe kan zij dat via de telefoon checken?
tegen telefoon Excuseer mevrouw,
ik overlegde even met mijn vrouw.
zij 'Mijn vrouw'
tegen telefoon Neen sorry het was niet tegen u mevrouw.
Ja, dank u wel.
tegen Hij Ze heeft mij terug in wacht gezet.
hij *tegen telefoon* Wat?
Een koppelstuk?
Ik weet niet of er een koppelstuk in zit.
Een koppelstuk tussen wat en wat?
tegen Zij Weet gij of er een koppelstuk in zit?
zij Waar een koppelstuk in zit?
hij *tegen telefoon* Waar een koppelstuk in zit?
Nee, dat vraagt mijn vrouw, mevrouw,
waar een koppelstuk in zit?
Nee, tussen wat en wat?
zij Dat kan ik toch allemaal niet weten?
hij *tegen telefoon* Mevrouw, dat kan mijn vrouw toch niet weten?
Welke voorgeschiedenis?
tegen Zij Ze vraagt of er een voorgeschiedenis is.
zij Waarom moet zij dat weten?
hij Neen mevrouw, de keukenkraan.
zij *tegen Hij* Nee, niet de keukenkraan, de hoofdkraan.
hij *tegen telefoon* De hoofdkraan.

zij De hoofdkraan lekt als ge de keukenkraan openzet.
hij *tegen telefoon* Neen mevrouw, ik heb dat lek niet gezien.
zij De kraan van de lavabo boven de hoofdkraan.
hij *tegen telefoon* Ik zal u anders mijn vrouw geven.
zij Wat moet ik doen?
hij Legt gij haar uit wat ermee scheelt.
zij Waarom moet ik dat nu weer oplossen?
tegen telefoon Ja, dag mevrouw.
hij *neemt telefoon van Zij over*
zij *tegen telefoon* Neen mevrouw, ik ben niet aan de hoofdkraan geweest.
Mijn man ook niet, die weet niet waar de hoofdkraan is.
hij Ik weet dat wel,
ik weet wel waar de hoofdkraan is,
dat is de kraan onder de lavabo in de keuken.
zij *spelt het adres van het theater*
hij *tegen telefoon* Ah hallo.
tegen Zij Ik heb iemand aan de lijn!
zij *gebaart dat hij gewoon moet opnemen*
hij *tegen telefoon* Ja, goeienavond.
zij *tegen telefoon* Het licht.
Het licht flikkert omdat de kraan lekt.
hij *tegen telefoon* Sorry, ik versta u heel slecht.
zij *tegen telefoon* Denk ik, wij zijn geen experts,
we weten alleen dat het licht altijd uitvalt.
hij *tegen telefoon* Ik ben de man.
zij *tegen telefoon* Ja, ik weet dat ik bel met het water.
hij *tegen telefoon* Neen, ik ben de man.
Ik ben de man van de vrouw van daarnet,
u had daarnet mijn vrouw aan de lijn.
zij *tegen telefoon* Ik heb de kraan al eens helemaal open gedaan,
en er kwam water uit.
hij *herhaalt met overdreven nadruk* Ik ben de man van de vrouw van daarnet.
zij *tegen telefoon* Ja, maar te weinig,
er zat geen spanning op.

hij *tegen Zij* Debiet!
Geen spanning.
Debiet!
zij *tegen telefoon* Debiet.
Debiet.
hij *tegen Zij* Te laag.
Het debiet was te laag.
tegen telefoon Neen neen, er is wel spanning,
maar geen licht.
zij *tegen telefoon* Alles uit elkaar halen?
Alles ligt hier al uit elkaar.
hij *tegen Zij* Zeg gewoon dat ze iemand sturen!
zij *tegen telefoon* Alle stukken afzonderlijk bekijken?
Kunt ge niemand sturen?
hij *tegen telefoon* Mijnheer, ik ken de voorgeschiedenis niet.
Mijn vrouw heeft mij net doorgegeven aan u.
Wat zegt u?
zij *tegen telefoon* Ja ik wacht.
hij *tegen telefoon* U bent doorverbonden door uw collega?
Was er eerst iemand anders?
zij *tegen Hij* Hebt ge iemand anders?
hij *tegen Zij* Ik heb een man.
zij *tegen Hij* Een man?
hij *tegen telefoon* Ah, dus u heeft hiervoor niet met mijn vrouw
gesproken?
Maar de voorgeschiedenis?
Wat wilt ge weten meneer?
Het licht lekt en het water valt uit.
zij *tegen Hij* Gewoon, het licht brandde en nu niet meer.
hij *tegen telefoon* Het licht brandde en nu niet meer,
volstaat dat als voorgeschiedenis?
zij *tegen Hij* Vertel van de tussenperiode.
hij *tegen Zij* De tussenperiode?
zij *tegen Hij* Dat het flikkerde.
hij *tegen telefoon* Er was een tussenperiode dat het flikkerde.
zij *tegen Hij* Storing.

hij *tegen telefoon* Storing, denken we.
zij *tegen telefoon* Ja, ik ben hier nog.
Wat zegt u?
Of het druk is?
Of er druk is?
hij *knikt hevig*
zij *tegen telefoon* Ja, er is druk,
zegt mijn man.
U gaat het testen?
Ja ik wacht weer.
hij *tegen telefoon* Bzzzz.
Nee geen geknetter.
Bzzzz.
Ah ja maar ge vraagt hoe het klinkt,
awel, bzzzz.
Bzzzz is toch geen geknetter?
Nee, mijnheer,
af en toe.
En flikkeren.
Zo goed als niks.
Neen mijnheer, op dit moment zien wij helemaal niets.
Dus eerst begon het af en toe te flikkeren,
dan begon het uit te vallen,
en nu springt het bijna niet meer aan.
Een tijdelijke storing?
Dat weet ik niet, mijnheer, dat vraag ik aan u.
Wij dachten dat het vanzelf zou overgaan.
zij *tegen Hij* Gij dacht dat,
ik niet.
hij *tegen telefoon* Ja ik weet het, dat het zelden vanzelf overgaat,
mijnheer.
Ah neen anders had ik u niet gebeld.
Het is uit nu,
we staan in het donker,
Ja ik wacht even.
zij *tegen telefoon* Ja goeienavond.

Ah dat is fantastisch.
Er is druk maar de druk is goed.
En is er dan een lek?
Er is geen lek.
En kan het door een elektriciteitslek komen?
Ja mevrouw ik weet dat ik nu praat met de bevoegde diensten van het water.
Maar we zijn aan het bellen met de bevoegde diensten van het licht.
Overleggen?
tegen Hij Zij zegt dat ze zouden moeten kunnen overleggen.
hij tegen telefoon Mijnheer bent u er nog?
Misschien moeten de bevoegde diensten onderling overleggen, omdat het duidelijk iets met elkaar te maken heeft.
Actie-reactie.
zij tegen telefoon Ja mevrouw, we zijn het aan het vragen.
tegen Hij Ah, het water gaat nu het licht proberen bellen.
hij tegen telefoon Ah ik hoor hier dat het water u gaat proberen bellen.
Oké, we wachten.

wachtmuziek

zij Dat is nu toch niet te doen?
Hoe doen mensen dat?
hij Echt niet te doen.
tegen telefoon Mijnheer, wij vinden dat eigenlijk echt niet te doen.
Nee oké, ik wacht.

wachtmuziek stopt

zij tegen telefoon Ja mevrouw?
De lijn is bezet?
Wacht, we gaan het anders doen.
Wacht ik zal u proberen doorverbinden.

Hij en Zij houden hun telefoons tegen elkaar zodat de bevoegde diensten kunnen overleggen

zij *tegen telefoon* Horen jullie mekaar?

Mevrouw,

u moet niet zo roepen.

Nee ik wil het niet nodeloos ingewikkeld maken.

Nee mij niet doorverbinden.

Hallo? Hallo?

hij *tegen telefoon* Hallo?

Ja mijnheer.

zij Heeft die mij nu terug in de wacht gezet?

hij *tegen telefoon* Maar mijnheer, hoe kunnen we dit probleem oplossen als de bevoegde diensten niet met elkaar willen overleggen?

Neen, mijnheer.

zij Die heeft gewoon afgelegd.

hij *tegen telefoon* Wat er aan de basis ligt?

Ik weet niet wat er aan de basis ligt.

zij *tegen Hij* Maar is het repareerbaar?

hij *tegen telefoon* Is het repareerbaar?

tegen Zij Alles is repareerbaar zegt hij.

Maar we moeten er wel zo snel mogelijk mee beginnen.

tegen telefoon, loopt naar achter de scène af, blijft onzichtbaar achter de gordijnen

Ondergrondse leidingen?

Neen, ik weet niet waar de leidingen lopen.

Ik heb geen verstand van elektriciteit, mijnheer.

Wij hebben hulp nodig, daarom bel ik u.

Wij hebben geen idee, mijnheer,

Het is toch niet onze schuld dat het licht uitvalt?

Het is iets wat ons is overkomen.

Maar waarom begint u telkens opnieuw over die voorgeschiedenis.

Er is geen voorgeschiedenis.

Er valt iets uit,

en dan begint het te lekken,

en zo lekt dat altijd weer leeg,

en zo geraken wij nergens.
En hoe langer ik hier sta te zeggen dat er geen voorgeschiedenis is,
hoe groter dat het lek wordt,
en voor ge het weet, staat het water ons hier aan de lippen,
staan wij hier in het donker weg te zinken,
te verdrinken op ons keukeneiland,
in ons eigen huis,
dat blijkbaar geen keuken nodig heeft,
want wij koken niet, wij warmen enkel dingen op,
en nu zelfs dat niet.
Ik ben hier verdomme al een half jaar heel hard mijn best aan het doen,
heel veel geduld aan het hebben,
maar ik ben op,
ik ben kapot,
ik kan niet meer,
ik bots alleen maar op muren,
op problemen die ik niet kan zien,
ondergrondse leidingen,
onderhuidse spanningen,
en ik ben op nu, mijnheer,
verstaat ge dat,
ik zou graag hebben dat ge mij met rust laat met uw vragen,
en dat het licht hier godverdomme gewoon brandt.

*een grote waterstraal spuit van achter de gordijnen de scène op, Hij
komt kletsnat terug de scène op*

zij *neemt telefoon over van Hij* Sorry, maar dit is echt niet oké.
Wij bellen jullie om hulp
en het enige dat u doet is vervelende vragen stellen.
Jawel dat doet u wel.
Mijn man doet echt zijn best
maar hij staat onder heel veel druk.
U begrijpt de ernst niet denk ik.
Het gaat hier over een explosieve situatie.
Ja, ik begrijp dat wij waarschijnlijk niet de enigen zijn met problemen,

misschien is de storing algemeen,
misschien was er een storm,
maar het punt is dat wij niets zien,
Nee mijnheer, niets.
Het enige dat binnenkomt is het licht van buiten,
en het is al donker buiten.
Mijnheer?
Mijnheer?
Ongelooflijk!
Ook afgelegd.

dood gewicht

zij Ge hebt dat echt goed gedaan.
Echt, super.
Toch?
Ge hebt dat echt heel goed gedaan.
hij *zoekt naar een droge broek* Ja.
zij Dat hebben wij nu toch goed aangepakt?
Ge ziet, ondanks alles.
Wat denkt ge?
Klaar om te vertrekken?
hij Of dankzij alles.
zij We kunnen er nu niets meer aan doen,
laat ons het morgen nog eens bekijken.
Wat is er nu?
hij Ik ben mijn broek aan het zoeken.
Ik kom direct.
Ge vindt hier niets zonder licht.
zij Heb ik iets verkeerd gedaan?
Heb ik iets gezegd?
hij Ik zoek mijn broek.
Doe maar verder.
zij Ik kan niet verder zonder u.
Sorry, maar ik ben niet de enige die begon te roepen.
Gij hebt ook dingen gezegd die niet oké zijn.
Waarom zegt ge nu niets?
Is dit een lesje?
Moet ik hier iets uit leren?
Dit is niet eerlijk, dit moogt ge niet doen.
Zeg iets.
hij Ik vind mijn broek niet.
zij Het is maar een lek,
ze gaan dat maken.
We gaan dat oplossen.
Alles is repareerbaar, dat hebben ze toch gezegd?

Straks brandt het licht gewoon terug.

ze staan nu allebei aan de coulissen en voeren een gesprek op fluistertoon

hij Ik vind ze niet.

Ge vindt hier niets.

Maar misschien is dat ook niet erg.

Misschien is het niet erg dat wij nergens naartoe gaan,
en al zeker niet waar de wereld naartoe gaat.

Misschien moet het nog maar even donker blijven.

Misschien vinden we dan andere dingen terug.

zij In het donker?

hij Misschien vindt ge sommige dingen beter in het donker.

zij En aan wat hadt ge dan zoal gedacht?

Vuur?

hij Elkaar ging ik zeggen.

Misschien gaan we dan minder eenzaam zijn.

zij Eenzaam, wat zegt gij nu,

wij hebben elkaar toch.

hij Gij kunt u niet voorstellen hoe eenzaam het is om samen in een huis
te wonen,

met iemand die u niet ziet staan.

zij Maar ik zie u toch staan.

hij Maar houdt ge van mij?

zij Ja.

Ziet ge dat niet?

hij Waarom voel ik mij dan zo eenzaam?

zij Eenzaam.

hij Ziet ge dat niet?

zij Wat zegt gij nu allemaal.

Nu ook, gij voelt u nu eenzaam?

hij Nu niet, nu minder.

Ik vind het zo beter.

zij Hoe? Zo?

hij Zo, in het donker.

Voor mij mag het zo blijven.
Ik wil niet terug.
Misschien moet het niet hersteld worden.
Misschien is dit het begin van iets dat we nog niet kunnen zien nu,
maar dat ons beter zal maken.
Misschien zijn we beter af als het niet hersteld wordt.
En het is hier eindelijk rustig.
zij Dus we laten alles bij het oude?
We laten alles hangen.
Niks herstellen,
alles is kapot,
maar we stoppen het weg,
in het donker,
alles in de kast,
alles gedempt,
alles rustig.
Ik mijn depressie,
gij uw burn-out.
Zo weinig mogelijk prikkels,
liefst geen,
telefoons uit,
gordijnen toe,
geen buiten dat naar binnen komt.
Heel veel kamillethee,
liters kamillethee,
gewoon alles rustig.
Duidelijke rolverdeling,
ik ziek,
hij dezorger,
hij zozegd niet ziek,
ziekelijk zorgend,
zieker eigenlijk.
Hij de Met Gedempte Stem Pratende Partner,
de op Stille Voeten Door Het Huis Paraderende Zogezegd Niet-Zieke.
De redder en de drenkeling.
Zal ik al in mijn bed gaan liggen?

Dat is toch wat ge wilt?
Zal ik vragen dat de mensen naar huis gaan?
Sorry, jullie mogen allemaal naar huis.
Jullie zijn voor niets gekomen.
We zeggen alles af.
We zeggen ook al die feesten af.
Want al dat gebabbel met die mensen met hun haar naar achter.
Hij onbedreigd de sterke,
terwijl ik de sterke ben,
ik ben altijd de sterke geweest.
Eigenlijk zie ik u alleen maar gelukkig als ik ongelukkig ben.
hij Maar wat zegt gij nu.
zij Sorry dat ik mij beter voel.
En met beter bedoel ik:
niet slechter dan gisteren.
Dus geen paniek, ge kunt nog voor mij zorgen.
Hoera, ze is nog niet beter.
En nu en nu wil ik...
hij Ja, wat wilt ge?
zij ...naar buiten,
weg van hier.
hij Waarnaartoe?
Naar een feest?
zij Ik stik!
Ik heb zuurstof nodig, ik moet gaan dansen,
en gij gaat mee, want ik heb u nodig.
hij Ge hebt mij nodig op dat feest.
zij Gij gaat mee, want ik kan alleen maar dansen als gij kijkt.
hij Maar ik ben ook ballast.
zij Ballast is niet altijd slecht.
Een kraan, een hijskraan, heeft ook ballast nodig,
anders valt ze omver.
Misschien is het dat wat gij zijt.
Ballast.
Dood gewicht.
Hebt gij daar al eens over nagedacht?

Maar ook dat is nuttig.
hij Ongelooflijk.
Ik zorg voor haar, en zij neemt mij dat kwalijk.
Weet ge wat!
Ga naar uw feest,
maar ga alleen!
Op mij moet ge niet rekenen,
morgen moogt ge het puin zelf ruimen!
zij Kijk, en dat vind ik dan weer aantrekkelijk.
hij Zijt gij met mij aan het lachen?
zij Ik meen het,
ik vind u aantrekkelijk.
hij Oké.
zij Ik heb nu plots zin om met u te vrijen.
hij Awel, 't is goed.
zij Gaan we niet gewoon vrijen?
hij Oké, 't is goed.
Stom, dan had ik mijn broek niet moeten aandoen.
zij Gewoon in bad gaan en vrijen?
hij Ja. 't Is goed, we gaan dat doen.
zij Ja?
Ik meen het hoor.
hij Ja, goed.
zij Oké, we gaan nu vrijen.
hij Oké.
zij Oké, dan niet!
hij En hup.
Aantrekken, afstoten,
verwarring zaaien,
stofwolken optrekken.
Ze is weer bezig,
ze voelt zich in haar element.
Ik ga naar huis.
zij Ge zijt thuis.
hij Ik heb anders niet die indruk.
zij Ge komt wel in vorm.

hij Ja, ik begin er stilletjes aan zin in te krijgen.
zij Goed, hou u vooral niet in.
Stop met u in te houden.
hij Ik hou mij in?
zij Smijt het er eens allemaal uit.
hij Zal ik mij eens niet meer inhouden?
zij Hij ziet niet
dat hij door mij zogezegd te ontzien,
mij eigenlijk niet meer ziet.
hij Wat?
zij Wat ziet gij nog eigenlijk?
Gij zit al jaren in het donker.
De minste vonk,
de kleinste opklaring,
de verre aankondiging van de mogelijkheid van een glimp van
levenslust,
en gij scharrelt weg onder uw steen.

gewoon kanker

hij Dat is nog godverdomme het toppunt.
Als er iemand hier bruist van levenslust,
als er hier iemand bekend staat om zijn levenslust,
dan ben ik het wel.
Ik ben degene die sprankelt,
ik sprankel godverdomme.
Ik doe niet anders dan sprankelen.
Ik ben de sprankelaar bij uitstek.
Zij sprankelt alleen als ze onder de mensen is,
als er mensen kijken,
dan speelt ze haar toneeltje.
zij Gij speelt ook uw toneeltje.
Gij speelt zelfs uw toneeltje als de mensen straks weg zijn.
hij Zal ik eens zeggen hoe ik u écht zie?
Gij zijt het stampvoetende kind.
Het is nooit haar schuld,
het is altijd de schuld van iemand anders,
het stampvoetend kind met de geschaafde knie,
dat zijt gij,
als ze valt is het de schuld van haar fiets,
van de grond,
van haar ouders die haar fiets kochten,
maar het is nooit haar schuld.
En intussen vreet gij empathie,
en stoot ge zelfmedelijden uit,
en doet ge niets,
niets doet gij,
hulpbehoevend,
schijnbaar machteloos,
maar dan wel op zo'n manier dat iedereen rond u op eieren loopt,
op de tippen van zijn tenen,
en alles voor u doet.
Alles doe ik voor u.

Mocht ge nu nog écht ziek zijn,
mocht ge nu nog, ik weet het niet,
kanker hebben,
kanker,
eindelijk écht iets om over te klagen,
gewoon kanker,
dat is tenminste duidelijk,
ge hebt het of ge hebt het niet.

hij gaat af maar komt snel weer op

hij Sorry, ik had dat niet mogen zeggen.
zij Jawel, jawel,
het is goed dat ge dat zegt.
hij Ik ben te ver gegaan.
zij Nee nee, het is goed dat ik het nu weet.
hij Ik ben te ver gegaan,
ik meen het niet,
ik zeg maar wat.
zij Ik weet het,
ge hebt ook gelijk, dat is het ergste.
hij Nee nee, vergeet wat ik heb gezegd.
zij Ge hebt gelijk,
ik ben moe,
uitgeput
van altijd opnieuw uit de put te klimmen
die we dagelijks voor elkaar graven.
hij Sorry,
ge moet mij geloven dat ik dat niet meende.
Het is juist omgekeerd.
Het voelde goed om voor u te zorgen,
maar is dat erg?
zij Dus toch.
hij Ik wil gewoon zeggen: ik sta evenveel in schuld bij u als gij bij mij.
We kunnen die schuld gewoon bij elkaar afstrepen.
Voilà, afgestreept, weg.

Geen schuld meer.
Vergeet alstublieft wat ik daarnet heb gezegd.
zij Van die kanker?
hij Ja, god, gênant.
Sorry.
Ik ben gewoon bang.
zij Waarvan?
hij Dat ge u beter voelt.
zij Ik wil gewoon vooruit,
dat is alles.
hij En ik ben bang dat ik niet meer nodig ben.
Ik wil niet verder zonder u.
zij Laat mij dan niet los.
hij Duw mij dan niet weg.
Alstublieft.
zij Weet gij waarom ik die keer in de auto moest wenen,
na dat feest met uw collega's?
Ik had hem die avond zien praten met iemand anders,
en ik zag die ander hard lachen met iets wat hij had gezegd.
Ik zag hoe vrij ge waart, en geestig, en jong nog,
dat ontroerde mij zo,
en ik vond hem aantrekkelijk,
ik vond u aantrekkelijk omdat ik u zag zoals gij nooit zijt bij mij,
bijna nooit meer.
Kunnen we niet gewoon terug 'hij' en 'zij' zijn,
zoals vroeger,
zonder vroeger,
zonder naam,
elkaar tegenkomen op een feest en aan de praat geraken?

Hij zet muziek aan en begint te neuriën

zij Nee niet doen,
ge moet dat niet doen.
Het is oké.
Stop nu.

Ik wil het niet.
Het is niet het moment,
het is niet omdat ik iets vraag dat ge het moet doen.

hij zingt een liedje

Dit is de eerste stroof.
Ja dit is de eerste stroof.
Dit is de eerste stroof,
de eerste de eerste.
Dit is de eerste strofe strofe
dit is de eerste stroof
de eerste.
Dit is de eerste stroof.

En dit is 't refrein,
of misschien toch een brug,
of misschien toch een ander stuk
van mijn lied
dat ik nu zing.

En dit is de tweede strofe
Het is misschien de laatste strofe.
Dit is de tweede strofe,
tweede strofe, tweede strofe.
Misschien wel de laatste stroof,
laatste stroof.
Dit is de tweede strofe,
waarschijnlijk de laatste.

En dit is 't refrein weer,
of misschien toch een brug,
maar nu in een andere
toonaard.
Laat maar zo,
het maakt niet uit

het toont alleen dat ik
niet geloof in dit lied
want het brengt jou
niet terug.

samen in bad

zij Zullen we in bad gaan.

hij In bad?

zij Ja.

hij En dan niet naar...

zij We kunnen evengoed samen in bad gaan.

hij Ja. Terwijl ik eigenlijk een doucher ben.

zij Gij zijt meer een doucher ja.

hij Maar we namen vroeger vaak samen een bad.

zij Dat was toch spannend?

Een doucher die een bad neemt?

hij Gij hebt ook nog gedoucht met mij.

Ik vond dat ook spannend.

zij Ja.

hij Helemaal in het begin toen wij samen waren,

nam zij vaak een bad alleen,

in het donker.

Op zich is daar niets raars aan,

alleen lag zij in bad,

in het donker,

met munten op haar gesloten ogen.

zij Ik deed dat, ja.

Zoals de farao's.

hij Gestorven farao's.

Opgebaard in bad,

met munten op haar ogen.

Ik schrok mij rot.

zij Dat was om te spelen.

hij Ik kwam de badkamer binnen,

ik moest naar het toilet,

ge ziet die twee munten glimmen in het donker,

geklots van het water tegen de badrand,

echt, ik schrok mij rot.

zij Dat was om te spelen,

gij hebt dat toch graag
gij hebt mij toch graag wat theatraal,
eerlijk?
hij Ik vond dat niet normaal,
dat gij een bad nam in het donker,
dat gij oefende om dood te zijn.
zij Om u te plagen.
Gij hadt dat graag.
hij Om u te zien doodgaan?
zij Het is niet alleen in bad gaan
het is ook spelen van in bad te gaan.
hij Daarom ging ik samen met u in bad,
om er een koppel van te maken dat samen in bad gaat,
gewoon om zich te wassen.
zij Spannend toch ook.
hij Ik mijn redderscomplex, gij uw doodsdrift.

wachten op de vloedgolf

zij Ik heb geen echte doodsdrift,
en dat weet gij ook.
hij Ja, wellicht niet.
zij Ik dans juist graag.
hij Dat wil nog niet zeggen...
zij Het is niet omdat ge op een bepaald moment in uw leven enkel nog wilt slapen,
dat ge niet meer wilt leven.
Ik heb geen doodsdrift, ik heb levensdrift.
Ik moet mij nu kunnen onderdompelen in feestgedruis,
met twee munten op mijn ogen drijven op het gedruis van anderen,
en ge moogt dat wegvluchten noemen,
maar geen lafheid,
dat mag niet,
een overlever van een ramp moogt ge nooit laf noemen,
ook al heeft ze haar overleven niet aan zichzelf te danken.
hij Zo praat zij inderdaad over zichzelf,
als zij over vroeger praat,
dan klinkt dat alsof ze praat over een wereld voor de ramp.
Een wereld voor haar depressie.
zij Mag ik u corrigeren?
De ramp is niet mijn depressie.
Mijn depressie is de stofwolk na de ramp,
de ravage na de storm,
maar niet de storm zelf.
Maar als ik eerlijk ben,
en als ge vraagt, wat was de ramp dan,
dan weet ik het niet helemaal.
Ik zie alleen de krater,
niet de inslag.
Dat is raar, toch?
Ik weet niet waarom ik mij zo waardeloos voel,
waar dat vandaan komt.

Ik weet alleen dat ik leef als een overlevende,
als iemand na een ramp.
Snap je waarom ik naar dat feest wil?
Het feestgedruis gaat mij niet redden,
maar het leidt mij af van het geruis,
van de golf die ik hoor komen,
die mij gaat inhalen als ik hier blijf staan.
En ik weet dat ik veel beweeg,
veel wind maak, maar in wezen niets doe,
dat ik hooguit het stof doe opwaaien,
en als ik achter mij kijk, zie ik een pluim van opwaaiend stof en zand,
en ik kijk daarnaar,
als een toeschouwer,
alsof het niets met mij te maken heeft
en ik vraag mij af: wat betekent het?
Wat stelt het voor?
Waar is het vuur dat die rook heeft veroorzaakt?
Want ik ben niet het vuur.
Ik ben ook niet de ramp.
Ik ben degene die in haar schommelstoel zit te kijken naar het gordijn
dat beweegt in de bries,
waarachter ik elk moment de vloedgolf verwacht,
die alles eens en voor altijd opheft,
uitwist.
hij Dat klinkt toch een beetje als...
zij Als doodsdrijf, ja ik weet het...
Dju.

gewoon ik hou van jou zeggen

hij Ge kunt uw schip herstellen terwijl ge vaart,
door 'ik hou van u' te zeggen,
als metafoor,
het schip als metafoor bedoel ik.
Dus terwijl ge aan het varen zijt,
herstelt ge uw schip,
vervangt ge de planken.

En als ge dat lang genoeg doet,
is er van dat oorspronkelijke schip,
geen plank meer over,
en toch is het nog hetzelfde schip.
Het wordt bijeengehouden door zijn naam,
en het vaart nog,
met ons erop.

zij Het schip herstellen door 'ik hou van u' te zeggen.

hij Ja, als metafoor.

'Ik hou van u.'

zij Als metafoor.

hij Ik hou van u.

zij Ja, ik snap het.

hij Ja, en ik meen het ook.

Ge moet het zeggen,

én ge moet het menen,

als ge met uw schip de overkant wilt halen.

zij Ge bedoelt als het lek is, maar ook als het niet lek is?

hij Inderdaad, ook als het niet lek is.

Alles is altijd repareerbaar,

alles kan permanent worden gerepareerd

ge moet eigenlijk permanent aan het repareren zijn.

zij Ondanks alles...

hij Ja, ondanks alles.

zij ...hou ik van u.

we work too hard

geprojecteerd

We work too hard.
We're too tired
to fall in love.
Therefore we must overthrow the government.

We work too hard.
We're too tired
to overthrow the government.
Therefore we must
fall in love.

bronvermelding

In *Wachten op een vloedgolf* zijn sporen terug te vinden van het essay *In the islands* van Joan Didion (verschenen in *The White Album*, 1979).

Samen in bad en *Gewoon ik hou van u zeggen* zijn geïnspireerd door *The Argonauts* (2015) van Maggie Nelson.

Het liedje van Greg is *Signed Curtain* van Matching Mole (Robert Wyatt), 1972, vertaald door Wannes Gyselinck, piano-arrangement van en gespeeld door Hendrik Lasure.

De projectie aan het slot is het gedicht *Pour le CGT* van Rod Smith uit de gedichtenbundel *Deed* (2007).

Doorheen het stuk schemert het essay *Good for nothing* (2014) door, een korte tekst van Mark Fisher over (zijn) depressie, geschreven ‘as support of the claim that many forms of depression are best understood – and best combatted – through frames that are impersonal and political rather than individual and psychological.’

VECHTSTUK ging in première op 5 augustus 2021 op Theater Aan Zee (CC De Grote Post), Oostende.

zij   Ans Van den Eede
hij   Greg Timmermans

Tekst   Wannes Gyselincx en Ans Van den Eede
Techniek   Bart Mommerency
Kostuum   Marlene De Smet
Eindcoaching   Peter Van den Eede
Muzikale coaching   Hendrik Lasure

www.hofvaneede.be

Met dank aan De KOE, CAMPO, kunstencentrum nona en Theater Aan Zee.

De voorstelling kwam tot stand met steun van De Vlaamse Overheid en Stad Gent.

Hof van Eede (2011) is een theatercollectief rond schrijvers en makers
Ans Van den Eede en Wannes Gyselincx.

www.hofvaneede.be

Toneelwerk

VECHTSTUK* – 2021

The Big Drop-Out* – 2019

Salon Secret – 2018

Vanish Beach* – 2017

Paradis* – 2015

Het Weiss-effect* – 2014

Dorstig* – 2013

Waar het met de wereld naartoe gaat, daar gaan wij naartoe* – 2012

*Teksten uitgegeven bij De Nieuwe Toneelbibliotheek